

Procedura de urmat? - Belgia

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [fr](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.
Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [nl](#).

CUPRINS

- 1 Este necesar să mă adresez unei instanțe judecătorești sau există o altă alternativă?
- 2 Există termene pentru introducerea unei acțiuni în justiție?
- 3 Trebuie să mă adresez unei instanțe din acest stat membru?
- 4 Dacă da, cărei instanțe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părți sau alte aspecte ale cauzei mele?
- 5 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu și suma în joc?
- 6 Pot să introduc o acțiune în justiție în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?
- 7 Pentru introducerea acțiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepție, biroului grefierului instanței sau în altă parte?
- 8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?
- 9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?
- 10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?
- 11 Pot să solicit asistență judiciară?
- 12 Din ce moment se consideră că acțiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informații din partea autorităților cu privire la introducerea corectă a acțiunii?
- 13 Voi obține informații detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfățișare)?

1 Este necesar să mă adresez unei instanțe judecătorești sau există o altă alternativă?

Utilizarea „sistemului de căi alternative de soluționare a litigiilor” ar putea fi îmbunătățită (a se vedea pachetul de informații relevante).

2 Există termene pentru introducerea unei acțiuni în justiție?

Termenele pentru introducerea unei acțiuni în fața instanței diferă după caz. Un avocat sau un departament care oferă cetățenilor informații cu privire la accesul la justiție poate oferi răspunsuri la întrebările privind aceste termene.

3 Trebuie să mă adresez unei instanțe din acest stat membru?

A se vedea pachetul de informații „Competența instanțelor”

4 Dacă da, cărei instanțe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părți sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea pachetul de informații „Competența instanțelor – Belgia”

5 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu și suma în joc?

A se vedea pachetul de informații „Competența instanțelor – Belgia”

6 Pot să introduc o acțiune în justiție în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În principiu, părțile trebuie să se înfățișeze în persoană sau trebuie să fie reprezentate de un avocat, în conformitate cu secțiunea 728 alineatul (1) din Codul judiciar (Gerechtelijk Wetboek).

Prin urmare, cu excepția procedurilor în fața Curții de Casație (Hof van Cassatie) (secțiunile 478 și 1080 din Codul judiciar), părțile pot să se înfățișeze în persoană în fața instanțelor ordinare, să își prezinte declarațiile și să se apere. Cu toate acestea, instanța poate să elimine această opțiune în cazul în care constată că părțile nu își pot apăra cauza în mod corespunzător sau complet ca urmare a temperamentului sau a lipsei lor de experiență (secțiunea 758 din Codul judiciar).

Părțile care decid să nu introducă personal o acțiune în fața instanței pot recurge la serviciile unui avocat.

Persoanele juridice, cum ar fi societățile comerciale, se pot înfățișa numai în persoană (și anume, prin intermediul organelor competente) sau pot fi reprezentate de un avocat. Acestea nu pot face uz de excepția explicată în detaliu mai jos, care este prevăzută în secțiunea 728 alineatul (2) din Codul judiciar.

Codul judiciar rezervă, în principiu, avocaților reprezentarea părților în fața instanțelor. Secțiunea 440 din Codul judiciar prevede că prerogativele monopolului de reprezentare se referă la dreptul de a se adresa instanței, de a se înfățișa și de a fi apărat de către un terț. Membrii baroului au, de asemenea, un monopol asupra semnării cererilor unilaterale, cu excepția cazului în care se prevede altfel prin lege [secțiunea 1026 alineatul (5) din Codul judiciar].

La Curtea de Casație (Hof van Cassatie), intervenția unui avocat cu titlul de avocat al Curții de Casație este o cerință juridică. Această cerință nu se aplică părții civile în procesul penal (secțiunea 478 din Codul judiciar).

Cu toate acestea, legea prevede o serie de excepții de la principiul prevăzut în secțiunea 728 din Codul judiciar, care stipulează că părțile trebuie să se înfățișeze în persoană sau să fie reprezentate de un avocat la introducerea acțiunii și ulterior [secțiunea 728 alineatele (1) și (2) din Codul judiciar].

Dreptul de a reprezenta o parte într-o procedură include, de asemenea, dreptul de a iniția procedura.

În cazul judecătorei de pace, al tribunalului comercial și al tribunalelor de dreptul muncii, părțile pot fi reprezentate nu numai de către un avocat, ci și de către soț sau de către o rudă de sânge sau o rudă prin alianță, care are împuternicire scrisă și este acceptată de către instanță [secțiunea 728 alineatul (2) din Codul judiciar].

În cazul tribunalelor de dreptul muncii [secțiunea 728 alineatul (3) din Codul judiciar]:

- angajatul (lucrător sau operator) este reprezentat de un delegat al unei organizații de reprezentare a angajaților (reprezentant sindical) care se află în posesia unei împuterniciri scrise. Reprezentantul sindical poate efectua toate acțiunile care decurg din această reprezentare în numele angajatului, se poate adresa instanței și poate primi toate comunicările cu privire la procedura și judecarea litigiului;
- persoanele care desfășoară activități independente pot fi reprezentate, de asemenea, de către delegatul unei organizații de reprezentare a persoanelor care desfășoară activități independente în litigiile referitoare la propriile drepturi și obligații în această calitate sau în calitate de persoane cu handicap;
- în litigiile referitoare la aplicarea legii din 7 august 1974 de punere în aplicare a dreptului la un nivel minim de subzistență și în litigiile legate de aplicarea Legii organice din 8 iulie 1976 privind centrele publice de asistență socială (*openbare centra voor maatschappelijk welzijn* – OCMW), partea interesată poate, de asemenea, să fie asistată sau reprezentată de un delegat al unei organizații sociale care reprezintă interesele persoanelor menționate în legislația respectivă.

În plus față de excepțiile citate, există o serie de excepții legale referitoare la custodia și răpirea copiilor.

Acestea se referă, în special, la acțiunile introduse în baza:

- Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, prin care se solicită înapoierea copilului, respectarea dreptului părinților privind încredințarea și vizitarea sau organizarea drepturilor de vizitare ale părinților acordate într-o altă țară și a
- Convenției Europene din 20 mai 1980 privind recunoașterea și executarea hotărârilor privind custodia copiilor și restabilirea custodiei copiilor.

În astfel de cazuri, reclamantul poate fi reprezentat de către procurori din cadrul Ministerului Public (secțiunea 1322d din Codul judiciar), atunci când reclamantul în cauză a depus cerere la autoritatea centrală.

Procedura pentru a stabili dacă o persoană poate introduce singură o acțiune sau dacă este necesară asistența unui avocat a fost descrisă mai sus, în termeni generali. Este necesară o distincție în funcție de modul în care poate fi introdusă o acțiune.

Legislația belgiană prevede diferite moduri de a introduce o acțiune în fața instanței. O acțiune poate fi introdusă printr-o cerere de chemare în judecată, prin înfățișare voluntară, printr-o cerere *inter partes* sau prin cerere unilaterală (a se vedea mai jos). Acțiunea este introdusă prin depunerea unei cereri, și anume un act juridic, în vederea apărării propriilor drepturi. În general, este vorba de o citație remisă de către un executor judecătoresc.

În principiu, o acțiune este introdusă prin remiterea unei citații de către un executor judecătoresc, prin care o parte este somată să se înfățișeze în instanță (secțiunea 700 din Codul judiciar). Înfățișarea voluntară, cererea *inter partes* și cererea unilaterală sunt excepții de la acest principiu general.

Tabelele de mai jos arată cine efectuează acțiunile și dacă este necesară reprezentarea de către un avocat, în funcție de modul în care este introdusă o acțiune.

Autorul actului, în funcție de modul în care este introdusă acțiunea:

Modul în care este introdusă acțiunea

Autorul actului

Cererea de chemare în judecată (secțiunile 727-730 inclusiv din Codul judiciar)

Reclamantul (sau avocatul acestuia) solicită executorului judecătoresc să comunice citația.

Înfățișare voluntară (secțiunea 706 din Codul judiciar)

Părțile implicate în litigiu (sau avocații lor) se prezintă în persoană în fața instanței de judecată.

Cerere *inter partes* (secțiunile 1034a-1034e din Codul judiciar)

Reclamantul însuși (sau avocatul acestuia) introduce acțiunea.

Cerere unilaterală (secțiunile 1025-1034 inclusiv din Codul judiciar).

Reclamantul (sau avocatul acestuia).

Reprezentarea sau nu de către un avocat, în funcție de modul în care este introdusă o acțiune:

Modul în care este introdusă acțiunea

Reprezentare de către un avocat

Cerere de chemare în judecată

Intervenție posibilă, dar nu obligatorie.

Înfățișare voluntară

Cerere scrisă pentru o declarație de opoziție

Cerere unilaterală

Intervenție obligatorie pentru semnarea cererii [1]: dacă nu se specifică în mod explicit contrariul, cererea poate fi depusă numai de către un avocat [secțiunea 1027 alineatul (1) din Codul judiciar]

Conținutul acțiunii, în funcție de modul în care aceasta este introdusă:

Modul obișnuit de a introduce o acțiune este printr-o cerere de chemare în judecată: nu există nicio restricție în ceea ce privește obiectul.

Cererea *inter partes* (secțiunile 1034a-1034e inclusiv din Codul judiciar) poate fi utilizată într-o serie de cazuri, prevăzute de lege. Cele mai importante dispoziții privind introducerea unei acțiuni printr-o cerere *inter partes* sunt secțiunile 704, 813, 1056(2), 1193a, 1320, 1371a 1344a, 1454(2) din Codul judiciar și secțiunile 228, 331, 331A, 340f, 487b din Codul civil (Burgerlijk Wetboek).

Secțiunile respective se referă, în special, la:

- intervenția voluntară;
- anumite vânzări de bunuri imobile;
- întreținere (cereri de acordare, creștere, reducere sau eliminare a întreținerii);
- cereri referitoare la contractele de leasing/de închiriere;
- bugetul provizoriu pentru popri.

Acțiunile sunt introduse printr-o cerere depusă la greșierul instanței sau trimisă cu confirmare de primire la greșierul instanței. Părțile sunt citate de către greșierul instanței să se înfățișeze la o dată stabilită de către judecător pentru ședința de judecată.

Cererea unilaterală (secțiunile 1025-1034 inclusiv din Codul judiciar) poate fi utilizată doar în cazurile prevăzute în mod expres de lege, în special în secțiunile 584, 585, 588, 594, 606, 708, 1149, 1168, 1177, 1186-1189 inclusiv, 1192, 1195 din Codul judiciar. De asemenea, aceasta este utilizată în cazurile în care nu pot fi inițiate proceduri contradictorii pentru că nu există nicio parte adversă.

Prin urmare, cererea unilaterală este utilizată în principal pentru procedurile unilaterale, de exemplu, în cazuri de necesitate absolută.

Cererea unilaterală trebuie să fie semnată de un avocat, cu excepția cazului în care legea prevede altfel, în caz contrar aceasta fiind nulă.

Prin urmare, reprezentarea de către un avocat este obligatorie, în principiu, pentru a introduce o acțiune printr-o cerere unilaterală.

În cazul în care litigiul se referă la un subiect care intră în competența instanțelor enumerate mai jos, părțile se pot prezenta singure, în scopul înfățișării voluntare, în fața următoarelor instanțe:

- tribunalul de primă instanță;
- tribunalul de dreptul muncii;
- camera de comerț;
- judecătoria de pace sau
- tribunalul de poliție, pentru acțiuni civile.

În cazul înfățișării voluntare, părțile care solicită pronunțarea unei hotărâri își semnează declarația în partea de jos a unui raport întocmit de instanța de judecată.

Toate litigiile contencioase pot fi introduse în fața instanței competente în acest mod, prin care se reduc costurile și se realizează economie de timp.

7 Pentru introducerea acțiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepție, biroului greșierului instanței sau în altă parte?

Orice persoană care dorește să introducă o acțiune în fața instanței poate contacta biroul de recepție sau greșierul instanței respective.

În cazul în care actul prin care se introduce acțiunea este o cerere de chemare în judecată, executorul judecătoresc se asigură că actul este notificat și solicită greșierului instanței să-l înregistreze în lista de cauze, după depunerea actului original sau, după caz, a copiei citației comunicate (secțiunea 718 din Codul judiciar). Greșierul instanței păstrează un registru (lista de cauze) pentru toate acțiunile introduse. Înscrisura pe lista de cauze este valabilă doar dacă aceasta are loc cu cel puțin o zi înainte de data stabilită pentru ședința de judecată pentru care a fost comunicată citația. Lista generală de cauze este publică (secțiunea 719 din Codul judiciar). Prin urmare, părțile pot să verifice dacă acțiunea în care a fost citat a fost înscrisă pe lista generală de cauze.

În cazul înfățișării voluntare, părțile sau avocații acestora solicită greșierului instanței să înregistreze acțiunea în lista de cauze.

Cererea *inter partes* este depusă, în atâtea exemplare câte părți interesate, la grea instanței sau este trimisă grefierului, cu confirmare de primire, de către reclamant sau de către avocatul acestuia (secțiunea 1034d din Codul judiciar).

O cerere unilaterală este transmisă în două exemplare, de către avocat, instanței care este sesizată să se pronunțe cu privire la cerere. Cererea este depusă, de asemenea, la grea instanței (secțiunea 1027 din Codul judiciar).

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

În ceea ce privește utilizarea limbilor în instanță, trebuie să se facă trimitere la Legea din 15 iunie 1935 privind utilizarea limbilor în materie judiciară (publicată în *Moniteur belge/Belgisch Staatsblad* la 22.6.1935). Legea reglementează utilizarea limbilor în instanțele civile și comerciale din Belgia.

În principiu, limba utilizată este determinată de poziția geografică a instanței competente. În conformitate cu secțiunea 42 din legea menționată, există trei regiuni lingvistice: regiunea lingvistică franceză, neerlandeză și germană. Există, de asemenea, regiunea bilingvă Bruxelles (franceză/neerlandeză), care, în scopul aplicării legii, cuprinde următoarele comune: Anderlecht, Auderghem, Berchem-Sainte-Agathe, Bruxelles, Etterbeek, Evere, Forest, Ganshoren, Ixelles, Jette, Koekelberg, Molenbeek-Saint-Jean, Saint-Gilles, Saint-Josse-ten-Noode, Schaerbeek, Uccle, Watermael-Boitsfort, Woluwé-Saint-Lambert și Woluwé-Saint-Pierre.

Cu toate acestea, în anumite circumstanțe, o acțiune poate fi introdusă la o instanță care folosește o limbă de procedură diferită. În anumite condiții, la începutul procedurii se poate solicita, în principiu, o schimbare a limbii de procedură.

Modul de redactare a cererii: o acțiune care este introdusă prin cerere de chemare în judecată, prin cerere *inter partes* sau prin cerere unilaterală trebuie să fie formulată în scris și să respecte cerințe procedurale specifice. Odată ce acțiunea a fost înscrisă în lista generală de cauze a unei instanțe, grefierul deschide un dosar al procedurii. Dosarul procedurii este trimis instanței în fața căreia este introdusă acțiunea; în cazul în care aceasta este o cale de atac în fața unei instanțe de al doilea grad de jurisdicție sau în cazul în care acțiunea este de competența Curții de Casație, dosarul este trimis, de asemenea, la registratura instanței superioare.

În prezent, nu este posibil să se introducă o acțiune prin fax sau e-mail.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Legea nu prevede formulare pre-tipărite pentru introducerea unei acțiuni. Cu toate acestea, o cerere în acest sens trebuie să includă o serie de informații; în cazul în care acestea nu sunt incluse, acțiunea va fi nulă și neavenită de drept.

O cerere de chemare în judecată, o cerere *inter partes* și o cerere unilaterală trebuie să respecte o serie de cerințe legale prevăzute în Codul judiciar, în caz contrar acestea fiind nule și neavenite. Elementele care trebuie să fie incluse se referă în principal la informații cu caracter personal despre părțile implicate, obiectul cererii, desemnarea instanței competente și data ședinței de judecată.

Astfel, cererea de chemare în judecată trebuie să includă, printre altele, următoarele informații (secțiunile 43 și 702 din Codul judiciar):

- semnătura executorului judecătoresc;
- numele, prenumele și reședința reclamantului;
- numele, prenumele și domiciliul sau, în cazul în care nu există nicio reședință permanentă, adresa actuală a persoanei căreia îi este comunicată citația;
- obiectul și un scurt rezumat al argumentelor acțiunii;
- instanța în fața căreia este introdusă acțiunea;
- ziua, luna, anul și locul în care a fost notificat actul și
- detalii cu privire la locul, data și ora ședinței de judecată.

Cererea *inter partes* (secțiunea 1034b din Codul judiciar) trebuie să includă:

- ziua, luna, anul;
- numele, prenumele, ocupația și locul de reședință al reclamantului și, după caz, denumirea și numărul de înregistrare în registrul comercial sau registrul comerțului;

- numele, prenumele, locul de reședință și, după caz, titlul persoanei căreia îi este comunicată citația;
- obiectul și un scurt rezumat al argumentelor acțiunii;
- instanța în fața căreia este introdusă acțiunea;
- semnătura reclamantului sau a avocatului acestuia.

O cerere unilaterală trebuie să conțină următoarele informații (secțiunea 1026 din Codul judiciar):

- ziua, luna, anul;
- numele, prenumele, ocupația și locul de reședință a reclamantului și, după caz, numele, prenumele, locul de reședință și titlul reprezentanților săi legali;
- obiectul și un scurt rezumat al argumentelor acțiunii;
- desemnarea instanței care trebuie să examineze acțiunea;
- semnătura avocatului părții, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

În cazul înfățișării voluntare în primă instanță (la tribunalul de primă instanță, tribunalul de dreptul muncii, tribunalul comercial, judecătoria de pace sau tribunalul de poliție în acțiunile civile), instanța întocmește un raport privind declarația părților care solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești. Acesta este semnat în partea de jos de către părți în conformitate cu secțiunea 706 din Codul judiciar.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Acestea trebuie să fie plătite efectiv instanței judecătorești. Costurile aferente procedurii includ, în special, taxe de timbru, taxe de grefă a instanței și taxa de înregistrare, costurile și taxele pentru acțiuni în justiție și tarifele pentru o copie a hotărârii judecătorești (secțiunea 1018 din Codul judiciar).

Atunci când se introduce acțiunea, taxa de înregistrare este plătită de către reclamant. Taxele de grefă a instanței includ taxa de înregistrare pe lista de cauze, taxa pentru elaborarea documentelor și taxa pentru copii legalizate. Costurile sunt suportate, în principiu, de partea căzută în pretenții printr-o hotărâre definitivă, iar acolo unde este cazul, din oficiu, în conformitate cu secțiunea 1017 din Codul judiciar. Instanța poate să amâne decizia privind costurile. În acest caz, costurile vor fi atribuite, la cererea oricăreia dintre părți, de către instanța care a pronunțat hotărârea.

Onorariile și cheltuielile avocatului nu sunt incluse în cheltuielile de judecată. Acestea sunt convenite între avocat și clientul său. Prin urmare, fiecare parte achită onorariile și cheltuielile propriului avocat.

Partea căzută în pretenții poate fi obligată să plătească o contribuție prevăzută prin lege pentru costurile de reprezentare juridică ale celeilalte părți (secțiunile 1018 și 1022 din Codul judiciar). Aceasta este o contribuție forfetară la onorariile și remunerația pe baza cheltuielilor a avocatului părții care are câștig de cauză. Valoarea remunerației pe baza cheltuielilor și modul în care aceasta este calculată și acordată sunt prevăzute în Decretul regal din 26 octombrie 2007.

11 Pot să solicit asistență judiciară?

(A se vedea pachetul de informații „Asistență juridică”)

12 Din ce moment se consideră că acțiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informații din partea autorităților cu privire la introducerea corectă a acțiunii?

Acțiunea este introdusă efectiv odată ce aceasta a fost înscrisă pe lista generală de cauze, inclusiv în cazul înfățișării voluntare.

Acțiunile pe baza unei cereri și în cadrul unei proceduri provizorii sunt introduse pe o listă specială de cauze, care precizează efectiv că acestea au fost introduse.

Părțile implicate nu primesc nicio confirmare, dar pot consulta lista generală de cauze pentru a se asigura că acțiunea a fost înscrisă pe listă. Odată ce acțiunea a fost introdusă pe rol, este responsabilitatea instanței să se pronunțe în cauză.

13 Voi obține informații detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfățișare)?

În general, informațiile cu privire la cursul procedurii sunt furnizate de către avocatul părții, în cazul în care partea este reprezentată de un avocat. Informații pot fi obținute, de asemenea, de la grefa instanței pe rolul căreia se află cauza. De asemenea, citația conține informații despre data ședinței de judecată și instanța în fața căreia cauza este pendinte.

Într-o primă etapă, se furnizează informații specifice despre ședința de judecată inițială.

În cazul unei cereri de chemare în judecată, executorul judecătoresc informează reclamantul cu privire la data ședinței inițiale, care reprezintă prima etapă a procedurii.

În cazul unei cereri *inter partes* sau al unei înfățișări voluntare, părțile sunt notificate de către grefier.

În cazul unei cereri unilaterale, nu are loc nicio ședință de judecată. Cu toate acestea, reclamantul poate fi convocat de către grefier în cazul în care judecătorul dorește să adreseze întrebări.

Într-o a doua etapă, cauza este pregătită pentru proces. Fiecare parte are la dispoziție un termen prevăzut de lege [secțiunea 747 alineatul (1) din Codul judiciar] pentru a depune documente și constatări (argumente și apărări în scris). În cazul în care termenele nu sunt respectate, pot fi impuse sancțiunile prevăzute în secțiunea 747 alineatul (2) din Codul judiciar.

Atunci când cauza este gata pentru a fi judecată și pentru prezentarea pledoariilor, părțile solicită stabilirea unei date pentru ședința de judecată. Termenul în limitele căruia se poate stabili o dată pentru ședința de judecată depinde de volumul de muncă al instanței și de perioada de timp care poate fi rezervată pentru examinarea cauzei. Ca urmare a problemelor procedurale care apar în unele cazuri (evaluări, audierea părților și a martorilor etc.), poate fi dificil să se determine durata totală a procedurilor în avans. În final, acțiunea poate fi întreruptă sau suspendată sau poate fi chiar anulată din cauza unor probleme procedurale.

La sfârșitul ședinței de judecată, dezbaterile se încheie, iar instanța rămâne în pronunțare. În principiu, instanța trebuie să pronunțe o hotărâre în termen de o lună de la încheierea dezbaterilor, în conformitate cu secțiunea 770 din Codul judiciar.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 12/11/2015